

re, for hvem konventionen skal finde anvendelse. Danmark afgav i forbindelse med ratifikationen en erklæring om, at rammekonventionen skal gælde for det tyske mindretal i Sønderjylland. En tilsvarende erklæring er afgivet af Tyskland bl.a. vedrørende danskere med tysk statsborgerskab.

Rammekonventionen angiver de mål i henseende til ikke-diskrimination, ligestilling, forsamlingsfrihed, sprog og undervisning m.v., som staterne forpligter sig til at forfølge, og giver således staterne en vis margin ved gennemførelsen. Konventionen indebærer ingen anerkendelse af kollektive rettigheder.

Trods begrænsningerne er Europarådets Rammekonvention det mest omfattende juridisk bindende multilaterale instrument, der omhandler den generelle beskyttelse af nationale mindretal. Regeringen går ind for, at Europarådet afsætter øgede ressourcer til arbejdet med at sikre, at det størst mulige antal lande ratificerer konventionen og lever op til dennes forudsætninger.

Ministerkomitéen, bistået af en rådgivende komité af uafhængige eksperter, omfattende bl.a. professor, dr.jur. Eva Smith, skal overvåge deltagerlandenes efterlevelse af Rammekonventionen. Til brug herfor forpligter de deltagende lande sig til at afgive periodiske rapporter, som offentliggøres. Regeringen forventer, at disse rapporter og komitéens udtalelser vil være af betydning også for det bredere samarbejde i Europarådet om styrkelse af den demokratiske udvikling i alle medlemslande. Materialet vil særligt støtte OSCE's Højkommissær for Nationale Mindretal i hans arbejde. I sin vurdering af, hvorvidt medlemsstaterne krænker nationale mindretals rettigheder, anvender Højkommissæren blandt andre retskilder Europarådets Rammekonvention. Regeringen har konsekvent støttet Højkommissæren i dennes arbejde i de nye OSCE-medlemslande.

Ud over rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal indeholder også det europæiske charter for regional- eller mindretalsprog regler til beskyttelse af nationale mindretal. Charteret blev undertegnet i Strasbourg den 5. november 1992 og er hidtil blevet ratificeret af 8 lande. Charteret trådte i kraft den 1. marts 1998. Regeringen håber i den kommende folketingssamling at kunne fremlægge forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af charteret.

Racisme

I lyset af en konstateret stigning i forekomsten af racisme, fremmedhad og anti-semitisme vedtog stats- og regeringscheferne på topmødet i Wien i oktober 1993 en handlingsplan til imødegåelse af disse fænomener. Et led i handlingsplanen var oprettelsen i 1994 af en Europæisk Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI), hvis danske medlem er professor, dr.jur. Eva Smith.

ECRI har udarbejdet rapporter om foreløbigt ca. halvdelen af medlemslandene. Rapporterne redegør for lovmæssige og politiske foranstaltninger til imødegåelse af racisme og intolerance i de enkelte lande, ligesom der stilles forslag til forbedringer. ECRI offentliggjorde i slutningen af januar 1999 en rapport om Danmark. I rapporten anføres indledningsvist, at udgangspunktet for dansk lovgivning er en ligestilling mellem danske statsborgere og udlændinge med lovligt ophold i landet, og at der i Danmark er en ægte vilje til at bekæmpe racisme og intolerance, men at mange af tiltagene er igangsat for nyligt, og at virkningen af disse derfor ikke er indtrådt fuldt ud.

I rapporten beskrives udviklingen med hensyn til imødegåelse af racisme og intolerance i Danmark. Rapporten indeholder på denne baggrund en række anbefalinger til bekæmpelse af racisme og intolerance.

Det skal bemærkes, at der i rapporten ikke tages højde for initiativer, som er iværksat efter 1. november 1997.

Den europæiske forberedelse af FN's Verdenskonference mod Racisme år 2001 foregår i Europarådet.

Europarådet har indgået en samarbejdsaftale med EU om Det europæiske Observatorium for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad i Wien.

Økonomisk kriminalitet m.v.

Europarådet vedtog i 1990 en konvention om hvidvaskning og beslaglæggelse m.v. af udbytte af kriminelle aktiviteter, som er ratificeret af 23 medlemslande samt Australien (Danmark i november 1996). Konventionen er især rettet mod narkotikarelateret kriminalitet. Et særligt organ bedømmer foranstaltninger til imødegåelse af hvidvaskning i 21 europæiske lande, som ikke omfattes af arbejdet i den Paris-baserede Financial Action Task Force (FATF). Europarådet supplerer herved aktiviteterne i FATF.

Europarådets topmøde i oktober 1997 gav stødet til vedtagelse af 20 vejledende principper